

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1890 ΕΤΟΥΣ

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

[ΕΠΙ ΤΟΥ ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ Ε. Β.]

Σ ΤΟΝ ὀλογάλανο οὐρανὸ βγαίνει τὸ πρῶτο ἀστέρι,
Τὸ πρῶτο ῥόδο ἀχνογελαῖ ἔς τὸ σμαραγδένιο κῆπο,
Κ' ἡ κόρη ἡ ἀδασκάλευτη τρέμει σάν περιστέρι
ἔς τοῦ ἔρωτος τὸν πρῶτο χτύπο.

Καὶ ἔς τ' ἄγραφο τὸ λεύκωμα, τ' ἀγνό, χιονάτο ἀκόμα
Γλυκοχαράζουνε δειλὰ δυὸ στίχοι, ἐκεῖνοι πρῶτοι.
Ἀλλὰ δὲν ἔχουν τ' ἀστεριοῦ τὴ λάμψι, καὶ τὸ χρῶμα
Τοῦ ῥόδου, καὶ τοῦ ἔρωτος παντοτεινὴ τὴ νιότη.

Ἄς μὴν τὴν ἔχουν. Μυστικὴ σκορπίζεται εὐωδιά,
Σὰν ἄστρο, ῥόδα κ' ἔρωτες τὸ λεύκωμα ἐμορφαίνουν,
Γεννιῶνται ἀπ' τὴν ὀλόδαθν τοῦ ποιητοῦ καρδιά,
Καὶ πάλιν ἔς τὴν καρδιὰ πηγαίνουν.

Κωστῆς Παλαμᾶς